

روزی که امام آمد

۲۹ سال پیش در ۱۲ بهمن سال ۱۳۵۷ هجری شمسی، امام خمینی (ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، پس از پانزده سال دوری از وطن در میان استقبال پر شور مردم قدم به خاک میهن اسلامی گذاشتند. پس از یکصد و هفده روز توقف امام خمینی (ره) در نوفل لوشاتو، امام خمینی (ره) ساعت سه و سی دقیقه به وقت تهران به سوی تهران حرکت کردند. با گسترش قیام مردم و خروج شاه از ایران، شاپور بختیار به عنوان آخرین و تنها امید رژیم پهلوی و سردمداران غربی پشتیبان این رژیم، به عنوان نخست وزیر باقی مانده بود. در طرف مقابل تظاهرات مردم هر روز پر شورتر و مصمم تر می شد و شعار استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی بعنوان اصلی ترین خواسته مردم در نهضت انقلابی به رهبری امام خمینی مطرح می شد.

امام خمینی که شرط ورود خود را به کشور، خروج شاه، اعلام کرده بودند، با فرار شاه در ۲۶ دی ۱۳۵۷، تصمیم به بازگشت گرفتند. قرار بود این رجعت تاریخی در روز پنجشنبه پنجم بهمن ۱۳۵۷ انجام گیرد اما بختیار، با بستن فرودگاهها مانع از انجام این امر شد. با انتشار خبر بسته شدن فرودگاهها، مردم خشمگین به خیابانها ریخته و با تحصن و شعارهای کوبنده، دولت بختیار را تحت فشار شدیدی قرار دادند. در همین زمان رئیس شورای سلطنت، سید جلال تهرانی، در پاریس ضمن استعفا خدمت امام، اعلام کرد که شورای سلطنت غیر قانونی است. سرانجام، تحصن ها و تظاهرات عظیم مردم بختیار را مجبور کرد، فرودگاهها را باز کند. با آنکه پخش مستقیم مراسم ورود امام از شبکه تلویزیون میلیون ها نفر را در خانه های پای تلویزیون نشانده بود، در تهران سیل جمعیت برای دیدار رو در رو با امام خمینی خود را به مسیر تعیین شده و خیابان هایی که از فرودگاه تا بهشت زهرا به عنوان معبر امام انتخاب شده بود، رسانده و در سوی خیابانها مستقر شدند. به نوشته روزنامه کیهان طول جمعیت استقبال کننده از امام خمینی (ره) به ۳۲ کیلومتر می رسید. در هواپیما دویست نفر امام را همراهی می کردند که پنجاه تن از آنان همراهان و هواداران و نزدیکان امام خمینی و ۱۵۰ نفر دیگر از خبرنگاران بودند. راس ساعت نه و سی و هفت دقیقه و سی ثانیه امام در میان حلقه گروه منتخب استقبال کننده گان از پله های هواپیما فرود آمدند. خودروی حامل امام خمینی و افراد اسکورت با سرعتی متعادل به سوی میدان آزادی به راه افتادند تا از آنجای راهی دانشگاه تهران شوند و سپس راه را در مسیر خیابان آزادی تا بهشت زهرا ادامه دادند. امام (ره) در این روز ابتدا در فرودگاه با ایراد بیاناتی از تمامی افرادی که در این مدت در بهر ثمر رسیدن انقلاب اسلامی نقش ایفا کردند تشکر کردند. ایشان سپس با حضور در کنار شهدای انقلاب اسلامی درباره مواردی چند از جمله غیر قانونی بودن مجلس و دولت

منصوب شاه و مفساد رژیم گذشته ایراد سخن کردند. ایشان همچنین در این روز طی پیامی از افسران، درجه داران و سربازان ارتش خواستند با دولت غاصب بختیار همکاری نکنند. آن حضرت همچنین در مدرسه رفاه تهران در میان اعضای کمیته برگزار استقبالی از دستاوردهای انقلاب سخن گفتند.

متن بیانات امام خمینی (ره) در بهشت زهرا

ما در این مدت مصیبت ها دیده ایم، مصیبت های بسیار بزرگ و بعضی پیروها حاصل شد که البته آن هم بزرگ بوده، مصیبت های زن های جوان مرده، مرد های اولاد از دست داده، طفل های پدر از دست داده. من وقتی چشمم به بعضی از اینها که اولاد خودشان را از دست داده اند می افتد، سنگینی در دوشم پیدا می شود که نمی توانم تاب بیاورم. من نمی توانم از عهده این خسارات که بر ملت ما وارد شده است برآیم، من نمی توانم تشکر از این ملت بکنم که همه چیز خودش را در راه خدا داد، خدای تبارک و تعالی باید به آنها اجر عنایت فرماید. من باید عرض کنم که محمد رضای پهلوی، این خائن خبیث از میان ما رفت، فرار کرد و همه چیز ما را به باد داد. مملکت ما را خراب کرد، قیرستان های ما را آباد کرد. مملکت ما را از ناحیه اقتصاد خراب کرد. تمام اقتصاد ما الان خراب است و از هم ریخته است که اگر چنانچه بخواهیم ما این اقتصاد را به حال اول برگردانیم، سال های طولانی با همت همه مردم، نه یک دولت این کار را می تواند بکند و نه یک قشر از اقشار مردم این کار را می توانند بکنند، تا تمام مردم دست به دست هم ندهند نمی توانند این به هم ریختگی اقتصاد را بیست ببرند. شما ملاحظه کنید، به اسم اینک ما می خواهیم زراعت را، دهقان ها را در دهقان کنیم، تا حالا رعیت بودند و ما می خواهیم حالا دهقانان کنیم، اصلاحات ارضی درست کردند، اصلاحات ارضی شان بعد از این مدت طولانی به اینجا منتهی شد که بکلی دهقانی از بین رفت، به کلی زراعت ما از بین رفت و الان شما در همه چیز محتاجید به خارج، یعنی محمدرضا این کار را کرد تا بازار در دست کند از برای آمریکا و ما محتاج به او باشیم در

اینکه گندم از او بیاوریم، برنج از او بیاوریم، همه چیز را، تخم مرغ از او بیاوریم یا از اسرائیل که دست نشانده آمریکاست بیاوریم. این آدم به واسطه نوکری که داشته، مراکز فحشا درست کرده، تلویزیونش مرکز فحشاست، رادیویش بسیار فحشاست، مراکز کازی که اجازه دادند برای اینکه باز باشد، مراکز فحشاست، اینها دست به دست هم دادند. در تهران مرکز مشروب فروشی بیشتر از کتابفروشی است، مراکز فساد دیگر الهی ماشاء الله است. برای چه سینمای ما مرکز فحشاست. ما با سینما مخالف نیستیم ما با مرکز فحشا مخالفیم. ما با رادیو مخالف نیستیم ما با فحشا مخالفیم. ما با تلویزیون مخالف نیستیم ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست، با آن مخالف هستیم. ما کی مخالفت کردیم با تجدد، با مراتب تجدد مظاهر تجدد وقتی که از اروپا پایش را در شرق گذاشت خصوصا در ایران، مرکز چیزی که باید از آن استفاده تمدن بکنند ما را به توحش کشانده است. سینما یکی از مظاهر تمدن است که باید در خدمت این مردم، در خدمت تربیت این مردم باشد و شما می دانید که جوان های ما را اینها به تباهی کشیده اند و همین طور سایر این جاها. ما با اینها در این جهات مخالف هستیم. اینها به همه معنا خیانت کرده اند به مملکت ما. ما می گوئیم که خود آن آدم، دولت آن آدم، مجلس آن آدم، تمام اینها غیر قانونی است و اگر ادامه به این بدهند اینها مجرمند و باید محاکمه بشوند و ما آنها را محاکمه می کنیم. من دولت تعیین می کنم، من تو دهن این دولت می زنم، من دولت تعیین می کنم، من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می کنم، من به واسطه اینکه ملت مرا قبول دارید (تکبیر حضار) این آقا که خودش هم خودش را قبول ندارد، رفقایش هم قبولش ندارند، ملت هم قبولش ندارد، ارتش هم قبولش ندارد، فقط آمریکا از این پشتیبانی کرده و فرستاده به ارتش دستور داده که از او پشتیبانی بکنید، انگلیس هم از این پشتیبانی کرده و گفته است که باید از این پشتیبانی بکنید. یک نفر آدمی که نه ملت قبولش دارد نه هیچ یک از طبقات ملت از هر جا بگوئید قبولش ندارند، بله چند تا از اشخاص را دارند که می آورند توی خیابانها، از خودشان هست این اشخاص، فریاد هم می کنند، از این حرفها هم می زنند لکن ملت این است، این ملت است (اشاره به حضار). می گوید که در یک مملکت که دو تا دولت نمی شود. خوب واضح است این، یک مملکت دو تا دولت ندارد لکن دولت غیر قانونی باید برود، تو غیر قانونی هستی، دولتی که ما می گوئیم، دولتی است که متکی به آرای ملت است، متکی به حکم خداست، تو باید با خدا انکار کنی یا ملت را. باید سر جایش بنشیند این آدم و با اینکه به امر آمریکا و اینها وادار کند یک دسته ای از اشخاص را این ملت را قتل عام کند.